

12. tanulmány

A sáfár szokásai

Március 17., szombat délután

Az ellenség képtelen legyőzni Krisztus alázatos, imádságos lelkületű tanítványát. Jézus menedék számára a gonosz támadásai közepette...

Az Úr a minket védelmező erő bástyája, Sátánnak pedig semmi hatalma nincs az Istennel alázatosan járó lélek felett. Az ígéret ekképpen hangzik: „Ha oltalmamat keresik, fogják meg erősségemet, kössenek békét velem, békét kössenek velem!” Krisztusban teljes segítség van minden megkísértett lélek számára. Minden sarkon veszély leselkedik ránk, de az egész világegyetem őrt áll, hogy senkinek ne legyen része nagyobb kísértésben, mint amit elviselhet. Egyeseknek olyan erős jellemvonásaik vannak, amelyeket állandóan el kell fojtaniuk. Ha a Szentlélek ellenőrzése alatt tartják, e vonások áldásukra válhatnak, ha nem, akkor csapdát állítanak számukra... Ha önzetlenül odaszánjuk magunkat a munkára, és egy tapodtat sem térünk el a menny elveitől, az Úr, a mi segítségünk örök karjaiba vesz fel minket. Bizalommal tekintünk Jézusra: egyetlen kritikus helyzetben sem hagy cserben bennünket! – *My Life Today*, 316. o.

Az igazság ígeit egyre fontosabbnak látjuk, és mondanivalójuk olyan gazdaggá válik, amiről nem is álmodtunk. Az Ige szépsége és gazdagsága átformáló hatással van a lélekre és a jellemre. A mennyei szeretet fénye a szívünkbe hullva lelkesít bennünket.

A Bibliát annál jobban értékeljük, minél többet kutatjuk. Bármerre is néz a tudásra szomjazó, Isten végtelen bölcsességével és szeretetével találkozik. – *Krisztus példázatai*, 94. o.

A világi társaságokhoz csatlakozó keresztények nem csak a saját lelküknek ártanak, hanem másokat is félrevezetnek. Az istenfélők nem választhatnak hitetlen társakat anélkül, hogy ez sérülést ne okozna nekik. Ezekben a szervezetekben világias elvek és szokások hatása alá kerülnek, majd a kapcsolattartás során gondolkodásuk egyre inkább azonosul a világiakéval. Isten iránti szeretetük meghidegül, és nem vágnak a vele való kapcsolatra. Lelki vakokká válnak. Nem látnak különösebb különbséget Isten törvényének áthágói és a parancsolatokat megtartó istenfélők között. A gonoszt jónak mondják, a jót pedig gonosznak. Az örökkévaló igazságok fénye elhalványul. Ha az igazság erőteljesen tárul is eléjük, nem éhezik az élet kenyerét, és nem szomjúhozzák a megváltás vizét. Repedezett kutakból isznak, amelyek nem tartják meg vizüket. Ó, mennyire könnyű a velük való kapcsolat által felvenni a világiak lelkületét, és átalakulni látásmódjuk szerint, hogy ne ismerjük fel az igazság és Jézus értékeit! A világ lelkülete éppen annyira fog eluralkodni az életünkben, mint amennyire a szívünkben él. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 113. o.

Március 18., vasárnap – Előbb keresd az Urat!

A hit gyakorlat útján erősödik. Isten szabálya a következő: naponta növekedjünk! Nap mint nap annak tudatában végezzük a feladatunkat, hogy az angyalok, a kerubok, a szeráfok, Isten és Krisztus tekintete követ bennünket. „Mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek” – írja Pál apostol az 1Kor 4:9 versében. (...) „Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére, Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült.” (Zsid 12:2) Ha így élünk, a Szentlélek kiélesíti a memóriánkat, megszenteli minden képességünket, és szüntelenül emlékeztet, hogy életünk minden napján és óráján mennyei Atyánk oltalmazó erejétől és meg nem szűnő szeretetétől függünk.

„Keressétek először Istennek országát és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek!” (Mt 6:33) Ez szavatartó mennyei Atyánk ígérete. – *That I May Know Him*, 231. o.

Isten az lesz számunkra, amit megengedünk neki. Félszívvvel mondott, letargikus imáinkra nem érkezik áldás a mennyből. Ki kell tartanunk a kéréseinkben! Kérjünk hittel, várakozzunk a válaszra hittel, fogadjuk el az áldást hittel, és a reménység legyen örömünk alapja, mert aki keres, az talál! Tanúsíts komolyságot e tekintetben! Keresd Istent teljes szívedből! Akik sikerre törekcsenek, azok lelkesen, szenvedélyesen végzik a munkájukat, míg az erőfeszítéseik el nem nyerik jutalmukat. Tanuld meg, miként kell keresned a Mindenható megígért áldásait, és kitartó, határozott fáradozás nyomán megkapod világosságát, igazságát és gazdag kegyelmét...

Tárd fel őszintén Jézusnak a szükségleteidet! Senki sem kéri, hogy hosszú előadást vagy prédikációt tarts Istennek, elég, ha bűneid miatt szomorú szíved ekképpen nyílik meg előtte: „Uram, szabadíts meg engem, mert elveszek!” Ha így közeledsz hozzá, van remény számodra. Keress, kérj, zörgess, és megnyílik előtted az ajtó! Jézus leveszi a lelkedről a terhet, és megtapasztalod Krisztus békéjét. – *Our High Calling*, 131. o.

Jézus a példaképünk mindenben. Már gyermekkorában hasznossá tette magát. Már tizenkét évesen az Atya dolgaival foglalkozott. Tizenkét és harminc éves kora között szorgalmas életet élt, mielőtt elkezdte volna nyilvános szolgálatát. Ezt mondta: „Nékem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van...” A szeretet szavával vigasztalt, bátorított és áldott; a menny nagy elveit pedig egyszerű szavakkal mutatta be, hogy mindenki megértse.

Minden reggel meg kell újítanunk az elkötelezettségünket! Ha a megszentelődésünk teljes is volt a megtérésünkkor, hasztalan, ha nem újítjuk azt meg nap mint nap. – *That I May Know Him*, 155. o.

Március 19., hétfő – Várd Jézus visszajöttét!

Leírhatatlan az a gyönyörűség, amely a győzedelmes hívőkre vár. Az Úr megjutalmazza hűséges követőit. Növekednek, mint a cédrusok; az értelmük pedig csodálatosan fejlődik. Az ismeret magasabb szintjein olyan dolgokkal találkoznak, amelyek jóval meghaladják az általuk

ismert valóságot. „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek.” (1Kor 2:9) Az a mi feladatunk – az Úr parancsolatait megtartók feladata –, hogy felkészüljünk a mennyei Atyánk által alkotott lakhelyek elfoglalására... Jézus kiszélesíti elménket és megnagyobbítja szívünket a Szentlélek befogadására. – *The Upward Look*, 151. o.

Isten terve az, hogy népe a mennyre emelje a tekintetét, és úgy várja az Úr és Üdvözítő Jézus Krisztus dicső megjelenését. Míg a világiak figyelme a különféle vállalkozásokra irányul, a miénk a mennyre szegeződjön. Hitünk terjedjen egyre távolabbra és távolabbra a mennyei kincs dicső titkai után! Irányítsuk magunkra a mennyei szenthelyről áradó fény becses, isteni sugarait, hogy beragyogjon a szívünkbe, amint Jézus arcán tündököl! (...) Virrasztásunk megerősít minket. Legyőzzük magunkban a renyhéséget, az önzést, a könnyű élet szeretetét. (...)

Urunk kívánsága szerint virrasszunk, hogy amikor megérkezik és bekopog, azonnal ajtót nyissunk neki. Az Úr áldást mond az éber szolgákra. „Felövezvén magát, leülteti azokat, és eljövén, szolgál nekik.” – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 157–158. o.

Krisztus jól tud mindent, amit az emberek félreértenek és félremagyaráznak. Gyermekei nyugodtan, türelemmel, bizakodva várhatnak. Nem számít, milyen rosszindulat és megvetés éri őket, hiszen nincs titok, ami napvilágra ne jönne. Akik tisztelik Istent, azoknak tisztességet fog szerezni az emberek és angyalok előtt.

Nagy azoknak a jutalma a mennyben, akik bár üldöztetést és gyaláztatást szenvedtek, mégis Krisztus tanúi maradtak. Míg az emberek földi dolgok után futnak, Jézus a mennyei jutalomra tereli a figyelmüket. A jutalom nemcsak a jövő ígérete, hiszen már itt is részesülünk benne. Az ősi időkben az Úr megjelent Ábrahámnak, és így szólt: „Én pajzsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges.” (1Móz 15:1) Ez a jutalma Krisztus minden követőjének. Az Úr, Immánuel, „velünk az Isten”, Őbenne van „a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve... mert Őbenne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg” (Kol 2:3, 9). Amilyen mértékben feltárul előtte a szívünk, olyan mér-

tékben válunk Őhöz hasonlóvá. Tapasztalhatjuk szeretetét és mindenhatóságát; birtokolhatjuk, felfoghatjuk kikutathatatlan gazdagságát, hogy „mi a szélessége, hosszúsága, mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek Krisztus minden ismeret felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig”. (Ef 3:18–19). – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 32–34. o.

Március 20., kedd – Bölcsen használd fel az idődet!

Minden keresztény kötelessége, hogy rendességre, alaposagra és gyorsaságra szoktassa magát. A lassú és kontármunkásnak nincs mentsége semmiféle munkában. Ha valaki mindig dolgozik, és soha nem végzi el a munkáját, ennek az az oka, hogy nem viszi bele a szívét és a lelkét a munkába. A lassú és rossz határfokkal dolgozó munkásnak be kell látnia, hogy hibáin változtatnia kell. Fordítson nagy gondot ideje beosztására, hogy a legeredményesebben használhassa ki! Egyesek ügyes és módszeres munkával öt óra alatt elvégzik azt, amit mások tíz óra alatt. (...)

Vannak, akik lassan, pepecselve, sok munkával nagyon keveset végeznek. De mindenki, aki akar, megszabadulhat a nehézkességtől és az időrabló szokásoktól. Dolgozzunk határozott céllal! Állapítsuk meg, mennyi időre van szükség egy adott feladathoz! Majd feszítsük meg minden erőnket, hogy a meghatározott időn belül elvégezzük a munkát! Meg lehet parancsolni a kéznek, hogy fürgébben mozogjon! Csak akarni kell. – *Krisztus példázatai*, 257. o.

A léleknek évről évre erősebben kell vágyódnia a keresztény jellem tisztaságára és tökéletességére. Ez az ismeret, ha napról napra, hónapról hónapra gyarapszik, nem szalmából, nádból és fából készült építmény, hanem sziklára emelt, aranyból, ezüsből és drágakövekből készült épület, amely nem dől össze, és az utolsó napok lángjai sem emésztik meg.

A földi, mulandó munkánkat aprólékosan, pontosan végezzük? Olyan alaposan és figyelmesen, hogy a legszigorúbb ellenőrzésnek is megfelel? Megbántottunk valakiket, és az Úr napján ellenünk fognak vallani? Ha igen, a jelentés feljutott a mennybe, és szembe kell majd

néznünk vele. Urunk tekintete előtt kell munkánkat végeznünk, akár látják az emberek szorgalmas fáradozásainkat, akár nem... Az igazi keresztény mindenben csakis Isten dicsőségére törekszik. – *Our High Calling*, 369. o.

Pál apostol felkérte a pogányok között élő követőit, hogy „többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjüknek hiábavalóságában, akik értelmükben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni élettől... az ő szívük keménysége miatt”, hanem „okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek”, és az időt jól kihasználjátok (Ef 4:14, 13, 17–18; 5:15–16). Bátorította a hívőket, hogy várják azt az időt, amikor Krisztus, aki „szerette az egyházat, és önmagát adta azért”, majd „önmaga elébe állítsa azt dicsőségben úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörgözés, vagy afféle”, „hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef 5:25, 27).

Ezek az üzenetek nem emberi erő, hanem Isten ereje, Isten Lelke által írt tanácsokat tartalmazzak, amelyeket mindenkinek tanulmányoznia és gyakran ismételnie kell. A levelekben a gyakorlati kereszténységet, életszentséget vázolja; olyan alapelveket fektet le, amelyeket minden gyülekezetnek követnie kellene. Világosan kijelöli az örök élethez vezető utat is. – *Apostolok története*, 347. o.

Március 21., szerda – Vigyázz a tested, a lelked és az elméd egészségére!

Kötelességünk, hogy féken tartsuk és Isten törvényeinek vessük alá a gondolatainkat! Az Úr adta az értelmünk nemes erőit, hogy a mennyei dolgokról elmélkedjünk. Mennyei Atyánk bőségesen gondoskodott róla, hogy az istenfélő életben a lélek folyamatos növekedést érhessen el. Olyan alkotásokat helyezett körénk, amelyek segítenek fejlődnünk, növekednünk az ismeretben és az erényben; milyen kevéssé becsüljük meg, milyen kevéssé örvendezünk mégis e lehetőségeknek! Hányszor és hányszor engedjük gondolatainkat arról elmélkedni, ami földi, alantas, érzéki. Az időnket és a gondolatainkat a világ kicsinyes, hétköznapi, közönséges ügyeinek engedjük át. Közben elhanyagoljuk a főbenjáró

dolgokat, amelyek örök életünket döntik el. Eltörpítjük, elgyöngítjük az értelem nemes képességeit, mert nem olyan gondolatokra használjuk, amelyek méltók az összpontosított figyelemre. – *A Te Igéd igazság*, 3. kötet, 1145. o.

Az erő talentumát Isten dicsőségére kell felhasználnunk! Testünk az Úré, Ő fizette ki a váltságbért mind a testünkért, mind a lelkünkért. (...) Jobban szolgálhatunk Istennek egészségesen, mint tehetetlenül, betegen, ezért együtt kell működnünk vele a testünk gondozásában. A Mindenható iránti szeretet tehát lényeges az egészségünk tekintetében, akár csak a hit. A tökéletes egészséghez szeretetre, reménységre és öröme van szükségünk az Úrban. – *Keresztény sáfárság*, 90. o.

Éljünk értelmesen! Ez a legértékesebb lecke, amit megtanulhatunk. Nem elég csupán szellemi munkát folytatni vagy testmozgást végezni: testünk, lelkünk és elménk minden képességét edzenünk kell: az agyunkat, a csontjainkat, az izmainkat, a fejünket, a szívünket...

Az Úré vagy, elsősorban azért, mert Ő alkotott téged, másodsorban pedig azért, mert megváltott és életét adta érted... Vigyázz az élő szervezet minden részére, hogy teljes lényedet Isten szolgálatába állíthasd! Az egészséged a szervezeted helyes használatától függ. Ne használd helytelenül az Istentől kapott fizikai, lelki és mentális erőt! Minden szokásodat tartsd az értelem ellenőrzése alatt, az elmédet pedig bízd teljesen Isten gondviselésére! – *Sons and Daughters of God*, 171. o.

Isten népének növekedni kell a kegyelemben, ezért az igazság által meg kell szentelnie a testét, a lelkét és a gondolkodását. Ha minden olyan engedményt félretenne, amely gyengítheti az egészségét, világosabb képet alkothatna az igazi kegyességről, és vallásos életében csodálatos változások mutatkoznának...

(...) „Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben: hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra!” (Róm 13:13–14) – *Egészségügyi tanácsok*, 542. o.

Március 22., csütörtök – Önfegyelem

Őszintén, lelki éhséggel keresd Istent! Harcolj a menny küldötteivel, amíg győzelemre jutsz! Teljes lényedet – lelkedet, testedet, gondolatvilágodat – helyezd az Úr kezébe, és dönts el, hogy szerető, oda-szentelt, akarata által vezetett és Szentlelke által ihletett képviselője leszel! – *Our High Calling*, 131. o.

Pál a korinthusi gyülekezetnek írt levelében a hívőkkel szerette volna megértetni a kemény önmegtagadás, a szigorú mértékletesség és a végtelen buzgalom nagy fontosságát Krisztus szolgálatában, majd párhuzamot vont a keresztény hitharca és a világhírű futóversenyek között. A versenyek Korinthus közelében zajlottak. (...)

Aki versenyzőként benevezett a díjra, az előbb szigorú előkészületnek és kiképzésnek vetette alá magát. Szigorúan tilos volt minden ártalmas és dúskálkodó étkezés, tobzódás vagy bármely más élvezet, ami a szellemi vagy a fizikai erőt gyengíthette. (...)

A versenyfutók minden élvezettől tartózkodtak, ami esetleg gyengíthette a fizikai erejüket. Tartós, kemény önfegyelemmel igyekeztek az izmaikat edzeni és kitartóvá tenni, hogy a versenyfutás napján a legnagyobb erőt fejthessék ki. Mennyivel fontosabb tehát, hogy a keresztény, akinek az örök élete forog kockán, az étvágyát, a szenvedélyeit a józan ész és Isten akarata alá rendelje! Nem szabad sohasem megengedni, hogy a mulatozások, a fényűzés vagy a kényelemszeretet elvonja a figyelmét, hanem minden szokását és szenvedélyét a legszigorúbban féken tartsa. Az Isten Igéje által megvilágított és Lelke által vezetett értelmének rendelje alá magát. (...)

Pál végül rámutat a romlandó babérmalomból – a győztes versenyző jutalma – és a dicsőség romolhatatlan koronája közötti nagy-nagy különbségre, amelyet csak az nyerhet el, aki győzelmesen fejezi be a hit nemes harcát. Azok azért teszik, „hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi azonban romolhatatlant” – mondotta. A görög versenyfutók a mulandó díj elnyeréséért vállalták a fáradságot, az önmegtagadást. Mi azonban végtelenül értékesebb díjra törekszünk: az örök élet koronájára. Mennyivel gondosabb legyen tehát az igyekezetünk, és mennyivel készségesebb legyen az áldozatunk és az önmegtagadásunk! (...)

Minden szokást vagy hajlamot, amely bűnre csábít vagy szégyent hoz Krisztusra, le kell vetni, kerüljön bármibe. Isten áldása senkin sem nyugodhat meg, ha megsérti az igazság örök alapelveit. Ha csak egyetlen bűnt is melengetünk, az elég arra, hogy a jellemünket lealjasítsa, és másokat félrevezessen. – *Apostolok története*, 227–229. o.

Milyen gonddal kellene rendet rakniuk a keresztényeknek a szokásaikban, hogy megőrizhessék és Krisztus szolgálatába állíthassák a képességeiket! Ha megszentelt életet akarunk élni lélekben, lelkületben és testben egyaránt, a mennyei törvénnyel teljes összhangban kellene élnünk. A szívünk nem maradhat Istennek odaszentelt állapotban, ha megengedjük kedvteléseinknek és bűnös szenvedélyeinknek, hogy az egészségünket és életünket rombolják. – *Egészségügyi tanácsok*, 65. o.

Március 23., péntek – További tanulmányozásra

Krisztushoz hasonlóan, „Út az egészség felé” c. fejezet.